

житие на по-главнитѣ свѣтци и по една книжка отъ *Асеня Перваго*. Между неразрѣзанитѣ листове на *житието*, отецъ Матей майсторски натикалъ по нѣко лко броеве отъ „Дунавска Зора“. Юпитеритѣ казанлъшки си купили по една книжка и по едно *житие*. И „търговецътъ на гюлово масло“ си купилъ „Асеня Перваго“, и помолить опърпания калугеръ, божемъ, нему непознатъ, да раскаже по кой начинъ Асень и Петъръ сж освободили България отъ Византия. Прѣображенски е сладкодумень расказвачъ. Отворилъ уста опърпания калугеръ и сладкодумно разказалъ историята на българското освобождение отъ византийското иго. Въ заключение, отецъ Матей казалъ, че по сжщия начинъ България трѣбва да се освободи отъ турското иго, и че писано било нѣйдѣ си какъ двамата *Братя Пипазовци*, Димитрото и Ботю, както братята Асень и Петъръ, ще поведатъ народа въ борбата за правда и свобода. *Миткалото* ударило болната струна на Димитрото — струната на грандоманията. Въсползуванъ отъ случая, „търговецътъ на гюлово масло“ отново загатналъ на Димитрото за „нѣкакво си гюлово масло“ което съ пари не се купува. Ботю замръзналъ на мѣстото си. Казанлъшкия юпитеръ (Димитрото) не серазсърдилъ; вмѣсто пщувни по адреса на *вагабонтиитѣ*, той исцелъ катехизисътъ на благоразумието: „ти си търговецъ, гледай си търговийката, а негова милость, вижтъ можъ да ходи между народа да му расказва за *Асеня и Петра*“ Книжкитѣ стрували 20 гроша, а Димитрото заплатилъ една лира на отецъ Матей.

Надвечерь, въ конашкия дворъ, подъ кѣдравата върба, сладко бѣсѣдвали каймакамъ ефенди, Димитрото и „търговеца на гюлово масло“. Заптии стоели диванъ чепразъ и прислужвали на бѣсѣдующитѣ голѣмци. Разговорътъ се въртялъ около тогавашната реколта на гюловото масло и пазарнитѣ цѣни на рѣзни продукти.

Чрѣзъ Филипъ *Велевъ*, Левски сондиралъ казан-